

Delno oblačno z 60-odstotno
verjetnostjo krajevnih neviht,
soparno, z najvišjo temperaturo
okoli 84 F (29 C).

AMERIŠKA DOMOVINA

8117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., holidays, 1st two weeks in July

NAROCNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in druge izven Združenih držav:

\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months

Friday Edition \$10.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 115 Monday, Aug. 8, 1977

Albanski komunizem

Albanija, sosedja Jugoslavije ob Jadranskem morju, ki nas prav zaradi tega njen položaj posebej zanima, je pravzaprav nastala po balkanski vojni l. 1912 po naključju ali po izrednem slučaju — kakor hočete — zato, ker takrat še mogočna Avstro-ogrška monarhija ni hotela pustiti zmagovitih Srbov na Jadransko morje. Raje so dižavnik priklicali v življenje na razvalinah poraženega turškega imperija na Balkanu novo državo ob obali Jadrana. Na njenem ozemlju res živi kakih dva in pol milijona prebivalcev, ki so kot nasledniki bivših Ilirav avtohtono ljudstvo z izraziti lastne kulturne dediščine, vendar so se v petstoletni odvisnosti od Turkov močno poturčili in v pretežni meri tudi privzeli muslimansko vero. Druge verske skupine so v Albaniji zelo šibke in malo pomembne.

Albanija je kot samostojna država preživela prvo svetovno vojno, v drugi je pa že l. 1939 padla pod italijansko okupacijo in aneksijo, kar je povzročilo močan pretres na Balkanu, zlasti tudi v Jugoslaviji. Starejši ljudje se tistih usodnih časov spominjajo; ni pozabljeno, kako smo občudovali legendarno hrabrost grške vojske na meji zasedene Albanije, ki jo vsa vojaška sila fašistične Italije ni mogla premakniti z meje in vdreti v Grčijo.

Po drugi vojni je Albanija spet zaživela samostojno življenje, pa to pot pod komunističnim režimom, ki ga je pod Titovim protektoratom in z njegovim blagoslovom uvedel Enver Hodža v najtesnejšem sodelovanju s svojim jugoslovanskim tovarišem. Kazalo je skoraj, da se bosta obe komunistični zasedeni deželi spojili v eno državno celico; tuda ko je l. 1948 Stalin Tita izgnal iz Kominforma, je Hodža situacijo izkoristil, potegnil s Stalinom in se popolnoma oddaljal od Jugoslavije. Sovjeti so nastali položaj spretno izrabili v svoj prid, priskočili Hodži na pomoč z industrializiranjem Albanije in istočasno začeli graditi v Valoni svoje pomorsko oporišče.

Po Stalinovi smrti se je ljubezen s Sovjeti zelo ohladila. Hodža ni odobral politike sprave s Titom, ko je Hruščev prišel l. 1955 v Beograd, kot so takrat časopisi pisali: v Canosso. Je zanimiv komunist ta Hodža, ideološko dosleden in trdovraten do kraja. I Titovo i Hruščevo politiko je imel za "revizionistično", ki ruši temelje Marxove doktrine in tira komunizem v nevarnost. Zato je l. 1961 pretrgal stike s Sovjeti in jih navezal s kitajskim komunističnim pravovernikom Maočetungom, in ta zveza je trajala celih 16 let do današnjega časa. Hodža je bil zelo zvest in dosleden zaveznik Maovev Kitajske, saj nam je še v spominu, kako je njegova delegacija v Združenih narodih leto za leto stala v prečloge, saj se kitajska ljudska republika sprejme v ZN kot stalni član namesto Taivana. Zgodilo se je, če, ko je predsednik Nixon zaokrenil ameriško politiko do Kitajske in šel v Peking na obisk k Maočetungu spomladi l. 1972. Po tem zgodovinskem dogodku je Albanija v ZN uspela s svojim predlogom.

Dosledno s svojim rigoroznim in nepopustljivim stališčem je Enver Hodža tudi rigorozno vladal nad svojim ljudstvom. Njegov režim je danes — po smrti vzornika Maočetunga — najbolj brutalna komunistična diktatura na svetu. Cele legije svojih nasprotnikov je likvidiral, ne trpi nobenega ugovora, v ustavi iz l. 1976 je izrecno določeno, da se mora v kali zažustiti vsak poskus revizionizma, kateri ruši princip diktature proletariata in ga Hodža smatra za najbolj nevarno orožje protirevolucije. Vsaka vera je v Albaniji brezpravna (ilegalna), prepovedano je kakršno koli izražanje verskih čustev in prepričanj v javnem življenju, prazne stojijo po deželi islamske mošeje z vitkimi minareti. Pravijo, da je Albanija prva popolnoma ateistična dežela na svetu.

Novi komunistični režim na Kitajskem, ki vlada ogromni narod po Maovi smrti, albanskemu tovarišu tudi ni všeč. Pravi, da je sedaj tudi v Pekingu revizionistična vlada, radi česar so se začele tesne vezi med Tirano in Pekingom rahljati in ohlajevati. Moskva pazno zasleduje razvoj in čaka na ugodni trenutek, ko bo morala mogoče spet pridobiti davno izgubljenega zaveznika na jadranski obali. Ta igra pa gre močno na živce Titu, ki se boji sovjetskih klešč na svojih mejah. To tembolj, ker ima z Albanijo neporavnane račune, kajti skoraj tretjina etničnih Albancev živi v Jugoslaviji na zgodovinskem Kosovem polju. So kulturno, gospodarsko in vsestransko zelo zaostali in zatorej terjajo svoje pravice po boljšem življenju — v povezavi Kosova z Albanijo. Ruski poseg v to stanje bi utegnil biti za Jugoslavijo zelo nevaren. Če bi se namreč resno načelo vprašanje Albancev, ki bi jih podpirali Rusi, bi prišli s svojimi zahtevami tudi Makedonci in z njimi Bolgari.

Vsekakor se zdi, da pomeni predvideni preokret Hodževe politike od Pekinga v Moskvo za itak kočljivi položaj v Titovi Jugoslaviji težko in nevarno preizkušnjo. In to še za Titovega življenja — kaj šele potem.

L. P.

BESEDA IZ NARODA

Farno-srenjski poletni videz je pa takšen...

NEW YORK, N.Y. — ..., kot da sta njujorska slovensko srenja in njena fara sv. Cirila na Osmi izpuhteli v soparčno poletno ozračje nad mestom New Yorkom. Človek se ne bi temu toliko čudil, če bi do tega farno-srenjskega spremenjenega stanja prišlo v prvih julijskih dnevih, ko se je soparica šele začela in šla k svojemu višku v tednu po julijski temni noči v New Yorku.

Farno metamorfozno stanje je nastopilo že na tretjo junjsko nedeljo, dan po poroki Marije Babnikove, ko nam je fara in srenja za eno dušo več poštevilila. Drečje Zupan je prišel iz Clevelanda in postal njen mož. Že v zadnjem farno-srenjskem poročilu sem povedal, kako je bila naša cerkvena sv. Cirila na Osmi polna na ta lepi življenjsko-pomembni dan ne samo za Marijo in Drejca, ampak za vso našo skupnost. Smo pač tako majhna narodna slovenska skupnost, v kateri je pomembna tudi številka — ena. Pomembna je takrat, ko nam skupnost poveča. Je pa kar precej boleče, kadar nam skupnost manjša.

Na sobotni dan, 18. junija — sicer nismo bili samo farani in slovenski srenjčani njujorški, ki smo cerkveno sv. Cirila napolnili. Prišli so Slovenci iz Clevelanda, Chicaga, Toronta in morda še od kod. Da, celo tete neveste Marije in ženina Drejca so prišle iz Slovenije. Pa še Američani, prijatelji in poznanec neveste. Tako nas je bilo na svatbi v Ridgewoodu kar okoli 300. In tako, hoče ali ne, kar naenkrat padeš iz okolja slovenske domačnosti v ozračje ameriškega svetovljanstva. Nekdo od naših faranov in srenjčanov mi je po svatbi vsiljeval svoje mnenje, da moram jaz osebno za to izreči svoj: mea culpa! Pa mu nisem nič zameril, ker vem, da se latinščine ni nikdar učil, in da zato ni znal uporabiti tuje fraze tako, kot bi bilo treba.

Ker je bilo naslednji dan lepo vreme in še veliko slovenskih obiskovalcev v naši sredini, sem se nadejal — in morda ne samo jaz — da bo naslednji dan v naši mali slovenski cerkvi sv. Cirila na Osmi spet lepo. Nikakor nisem mislil, ker to bi bilo višek domišljije in domišljavosti, da bi na ta nedeljski dan, kot je bilo na večeršnjem, ampak lepo, ki nam bo dopovedoval, da je bilo prejšnji dan nekaj izrednega, ki ne more miniti kar tjavendan.

In temu ni bilo tako. Izredno malo nas je bilo pri deseti slovenski maši. Tako malo nas je bilo, da nam je župnik oče Richard po tej maši dejal: "Če bi danes kak Slovenec prišel od nekod med nas, bi zagotovo dejal: Saj v New Yorku ni Slovencev!" Da, tako je zgledalo na letošnjo junjsko tretjo nedeljo, ko so naši "prosvetariji" že odšli na počitnice. In vendar navkljub vsemu takšnemu videzu je tu neko gotovo dejstvo, da Slovenci v New Yorku sestavljamo nekakšno krhko slovensko narodno srenjo na tujem in da imamo že nad 60 let svojo farno cerkveno sv. Cirila, kateri so nekateri nekaj bolj zvesti, drugi pa nekaj manj, in da tako lepe in hude čase vedrino in da gremo še naprej iz leta v leto v novo staro življenje. In važno je, da pri življenju ostanemo tudi v hudih pasjih dnevih. Morda je temu tako, ker naša cerkvena

nima zvonika. Ker pa nima zvonika, tudi navčka ne more biti v njem, da bi nam oznanil našo smrt. Torej še bomo živeli, pa čeprav v životarjenju.

Marsikaj nam pomaga, da pasne dneve naše skupnosti preživimo. Ker smo majhna in skromna skupnost, ki ni nikdar poznala širokopoteznosti življenja, smo ostali tudi brez zemljiške posesti, na katero bi se lahko v skupnosti umaknili mestni soparici, in koder bi lahko imeli vsako nedeljo svojo slovensko cerkveno pod milim nebom v obsevu stvarstva božjega. Vendar tudi iz te zagate znamo priti; letos se vsako četrto nedeljo v poletnih mesecih srečujemo v Mohansic State Parku na Tatonice hitri cesti. Od cerkvice sv. Cirila do tja je 42 milj ali dobro uro lepe vožnje, iz Ridgewooda pa kakih 10 minut več.

Na četrto junjsko nedeljo se nas je tod zbralo okoli 50 faranov in srenjčanov. Obojne imenujem iz razloga, ki sem ga že parkrat poudaril — češ: da vsak njujorski slovenski srenjčan ni faran sv. Cirila, vendar pa je njujorški Slovenec.

V cerkvi sv. Cirila je bilo pri deseti slovenski maši za spoznanje boljše kot teden dni poprej. Nikakor ne zadovoljivo, saj niso vsi farani odšli na piknik. Župnik oče Richard je že naslednjo nedeljo v cerkveno oznanilo zapisal, da bi bil zelo vesel in zadovoljen, če bi oni, ki gredo na piknik v Mohansic State park in jim ni preveč od rok, da pridejo k Sv. Cirilu k slovenski maši ob osmih in da gredo od tu v park. Tako sva napravila obakrat: Vojska Frank in jaz. In prav zato vem za razdalje od naše slovenske cerkvice sv. Cirila do parkališča št. 2 v Mohansic State Parku.

Pa je težko. Vročina, soparica in čas počitnic. Vse v eno prihaja. Studenti in učenci se radi oddahnejo. Vendar v naši srenji, okoli cerkvice nimamo velikega števila mladih otrok: ne v osnovnih šolah, ne v gimnazijah in ne po univerzah. Zaenkrat smo v tem pogledu v obdobju osipa. Ne vem, da bi letošnjega junija kdo od naših gimnazij skončal. Univerzo je skončal na tehnični fakulteti Ravnika Janez. To čast je dosegel z diplomom "cum laude". Zdad gleda za delom z željo, da bo študij nadaljeval za dosego diplome magistrirja in morda še doktorja inženirja. Čestitamo, Janezek! Pravim, Janezek, ker sem tako navajen, čeprav je zdaj že "siksufutar".

In tako vsako življenje teče naprej kot tisti mali potok ob Klezinovi domačiji pod hribom, na katerem Grilovi počitnikujejo v Worcesterju na zgornjem Njujorskem v bližini Coopers-towna, kjer je hiša spoštovanja do vseh slavni ameriških "bejbolplejarjev".

Pa tudi na Osmi pri slovenskem sv. Cirilu v teh pasjih dnevih teče po malem življenju naprej. Od 12 do 35 se nas zbere na te pasje dneve nedeljske pri slovenskih mašah ob desetih. In da maše nam zdaj bere mladi slovenski duhovnik Jurij Bizjak, ki je tu na študijskem obisku. V tej vročini se je krepko spoprijel z angleščino, za oddih pa je sklenil dati nam, slovenskim njujorskim srenjčanom in faranom sv. Cirila nekaj iz božje modrosti v slovenski besedi, ki njemu zapiše tako lepo z notranjsko-krasnim naglasom. Sicer je bolj tiho, čeprav je g. Jure mogočno pojav, rekel bi:

škofovska, a zato bolj očetoška, prepričevalna in blagohotna. Prava podoba zdajšnjega mladega duhovna s Slovencega, ki ni več ukazujoč, ampak dobrohotno človeški in skrbč za resnični blagor duš slovenskih ljudi.

In z nami je bil ta prijetni gospod na to četrto julijsko nedeljo, ko se nas je zbralo iz njujorske srenje nekaj nad 70 in iz fairfieldsko-bridgeportske okoli 50. Seveda zvečine samo Zvonovci in prijatelji. Močno smo pogrešali Slovence, farane sv. Križa, ki so bili javno po AD in AS tudi iskreno vabljeni. Mi, farani sv. Cirila, se zmeraj odzovemo, ko nas oni vabijo. Enostranska ljubezen ne more nikdar roditi tistega sadu, ki ga lahko da obojestranska.

Po nesreči in naključju smo bili kot dve skupini. Malce so bili prvi nerodni, da niso pogledali nekoliko naokoli, kje se Njujorčani zbiramo, oziroma kje nas je bilo že precej zbranih. Je bilo pa še veselejše, ko smo ugledali drug drugega in se obiskovali na dvestometersko razdaljo in se strnili v petju in molitvi ob sv. daritvi pod krono košate stare jelke. To daritev je opravil oče Richard v somšejanju s č. g. Jurijem. Petje je bilo skupno: ljudsko. Zvonovci pa so zapeli dve pesmi sami. Ena je bila: Presveto srce Jezusovo...

Gospod Jure, ki je sam tudi dober pevec, je šel spet k sosedom vasovat in prepevat in menda je kar za trenutek pozabil, da je pravzaprav na ameriških tleh, koder je ta mala slovenska skupnica obdana vsatopovsod od tujstva, a prepeva, kot da je nekje pod okencem dekleta na Slovenskem. In slovenstvu na tujem se tu prepeva, da bi slovenska srca še utripala, kot so naše matere želele, ko so nam življenje dajale.

V tem mesecu, v avgustu, bomo še enkrat šli piknikovat v ta park. Ne vem, če bodo tudi sosedje prišli med nas. To bo na četrto avgustovo nedeljo, 29. avgusta. Potem pa bo že kmalu september in prišla bo njegova tretja nedelja, ko se bodo naši "prosvetariji" spet vrnili k Sv. Cirilu na Osmo, in vsaj tretja nedelja v mesecu bo dokaj drugačna, kot so ostale nedelje v mesecih soparice, dežja ali pa snega in mraza. Izgovorov je zmeraj dovolj za naše farane in srenjčane!

Pa še nekaj! V Ridgewoodu že nekaj let Zgodovinsko društvo prireja za Delavski dan takozvani "Oktoberfest". Sprva je imel čisto nemško obeležje, potem so dodali irsko. O tem sem vsako leto poročal in tarna, ker Slovenci ničesar ne pokažemo, da smo tudi v tej sredini. Po sebnosti, ko je za dvestoletnico ameriške neodvisnosti bilo vključenih toliko drugih narodnih skupin. Letos so prireditelji vključili v program, ki se začne v petek popoldne, 26. avgusta, in konča na Delavski dan, 6. septembra, tudi Balkan Day na soboto, 27. avgusta. V Ridgewood Times-u od 7. julija so imenovali tudi nas Slovence, ne da bi kaj povprašali, ali je možnost naše udeležbe. Na pikniku sem to vprašanje sprožil in Zvonovci so pristali na sodelovanje, če bo treba. Župnika sem povezal z uredništvom omenjenega lista in on zdaj vodi vse razgovore z vodnikom programa v imenu nas Slovencev, ker naša fara je tu še edina preostala slovenska skupnost na Njujorskem, ki ima v sebi še nekaj slovenskega življenja. Namen programa, za katerega izvedbo so dobili federalno denarno podporo, mora sestavljati samo stare elemente narodnih kultur živčevih narodnih skupnosti na področju velikega Ridgewooda, katerega je pred leti upravljal slovenski odvetnik Emil Rucigaj in je bil tajnik tega Zgodovinskega društva. Upam, da bo župniku očetu Richardu uspelo, da se bomo letos tudi Slovenci pokazali, da

VESTI IZ SLOVENIJE

Neurja s točo

Vročemu sušnemu vremenu, ki je pestil slovenske kmete, kratki nalivi s točo 20. junija niso prinesli izboljšanja, ampak le povečali probleme. Toča je pustošila v Pomurju in na Tolminskem ter nad Ljubljano in bližnjo okolico.

Nesreče v gorah

Slovenske gore so letos zahtevale že 12 smrtnih žrtev in 60 ranjenih. Lani je bilo teh nesreč razmeroma malo, saj je umrlo 1 oseba, ranjenih pa je bilo le 20. Letos je že preseženo lansko število, a poletna hribovska sezona se je šele dobro začela.

Kiparska kolonija v Mariboru

Mariborska kiparska kolonija "Forma viva" je v nevarnosti, da prekine svojo — triletno tradicijo, če ne dobi zagotovljenih sredstev. Zato je "izvršilni odbor kulturne skupnosti" predlagal "skupščini kulturne skupnosti" "Maribor", naj prevzame ustanoviteljstvo mednarodnega kiparskega simpozija in zagotovi finančna sredstva.

Avtoceste mimo Ljubljane

Skupnost za ceste v Sloveniji je izbrala dokončne poteke avtomobilskih cest mimo Ljubljane. Vsem prizadetim občinam so poslali zemljevide z vrstni teh cest, da bodo mogle te vključiti v svoje urbanistične načrte in sprostiti zemljišča, ki so bila doslej vezana zaradi negotovosti, kje bodo bodoče avtoceste teklo mimo Ljubljane.

Avtoceste bodo obkrožale Ljubljano v obliki črke U in ne v obliki "2 Y", kot so preje predvidevali in delno načrtovali. Štajersko in gorenjsko cesto bodo potegnili naravnost od severa proti jugu — prvo na vzhodni in drugo na zahodni strani mesta, na jugu pa ju bo po robu Barja povezovala prečna cesta, ki bo obenem tudi del ljubljanske obvoznice.

Bistvena razlika med prejšnjim in dokončnim sistemom cest je v tem, da je bila preje predvidena povezava vzhod-zahod severno od Ljubljane (po mengeški ali gameljski varianti), zdaj pa je ta zveza južno od Ljubljane. Mengeske ali Gameljske avtoceste ne bodo gradili, pač pa bodo usposobili krajeno cesto od Domžal preko Mengša do Vodic. Te kraje že sedaj povezujejo asfaltirane ceste, potrebno bo pa presekati kak ovinek in skratka narediti sodobno dvopasovno cesto za hitrost od 80 do 100 km na uro. Če pojde vse po načrtih, ki so jih predvidevali in pripravili, bodo nove ceste okoli Ljubljane zgrajene v petih letih. Najpreje bodo zgradili odsek obvoznice Črnuče-Dolgi most, predvidoma leta 1979, če bodo pogajanja za kredite z Mednarodno banko ugodno zaključena. Ta je voljna pomagati le pri gradnji avtocest, ki vodijo preko Jugoslavije in so tako mednarodnega pomena.

V Ljubljani bi radi začeli graditi gorenjsko cesto Ljubljana-Naklo še pred izgradnjo ljubljanske obvoznice, to je pred letom 1981.

Cene se zopet zagnale

Cene splošnih potrebščin so bile v letošnjem juniju za povprečno 13,8% večje kot lani. V prvi polovici letošnjega leta so cene v razmerju z lanskim le-

tom rastle veliko hitreje, so kar "zdivjale" kljub vsem dobrim sklepom, kot je razvidno iz ljubljanskih časopisov.

Slovenija za železnice v Istri

Slovensko narodno gospodarstvo je v zadnjih 10 letih vložilo v železnice v Istri, ki je sicer del SR Hrvaške, pa je v pogledu železničarstva povezana s Slovenijo, 300 milijonov dinarjev. Ista pa med tem pošilja svoje denarne prispevke v Zagreb SR Hrvaški. To je privedlo Ljubljano do tega, da se je odločila prepustiti istrske železnice SR Hrvaški, če se bo seveda Istra za tako rešitev odločila.

Istrske proge na splošno niso donosne, zato se za nje nihče ne poteguje.

Poletne prireditve v Ljubljani

Kot uvodno predstavbo 25. mednarodnih kulturnih poletnih prireditev v Križankah je Srpsko narodno pozorišče iz Novog Sada prikazalo odskočno v živo glasbene pesnitve Ivana Gorana Kovačiča in Nikole Hercegonje "Jama", ki je posvečena žrtvam nečlovečnosti.

Nekaj dni za tem je trio "Pro musica rara" (Leon Englemann klavir, Edvard Adamič violončelo in Franc Tržan klarinet) v sklepu istih prireditev zaigral Nadvojvode Rudolfa Avstrijskega "Trio", "Trio" J. Brahmsa, Glinka "Trio Patititje" in sedem balkanskih plesov Marjete Tajčevića.

V Sloveniji so umrli

23. julija
V Petrovčah: Dušan Tržan;
V Trbovljah: Mirko Bizjak;
V Ljubljani: Franciška Pokrvec, roj. Jager, Angela Trinkl aus, roj. Longar, Anton Mrčun, Lojze Murovec;
V Dobrni: Martin Črepinšek;
V Dolgi vasi: Alojz Grm;
V Škofji Loki: Irena Lipovšek
V Mariboru: Pavla Kuharič, roj. Mašek;
V Inenem pri Podčetrtku: Jozef Selekari;
V Dolskem: Stanislava Vidmar, roj. Reš;
na Ježici: Ivan Kreč;
V Vel. Trebeljevem: Marija Mlakar, roj. Kamnikar;
na Vranskem: Vladimir Krmar.

26. julija
V Leskovcu pri Krškem: Ivan Ka Stare, roj. Vakselj;
V Ljubljani: Stanko Kovačič, Marijeta Bida, roj. Vidic, bin Hudnik, Lojze Murovec, Janez Bertonec, Pepca Tomšič; Marija Kozlevčar, roj. Šušar;
V Dravljah: Vilma Peternel, roj. Krassnig;
V Kranju: Ivan Krmelj;
V Celju: Viktor Onič;
V Trbovljah: Jože Slanšek, Anton Dragar;
V Selah pri Lavrici: Anton Zgonar;
V Dolskem: Stanislava Vidmar, roj. Reš;
na Ježici: Ivan Kreč;
V Vel. Trebeljevem: Marija Mlakar, roj. Kamnikar;
na Vranskem: Vladimir Krmar.

Citateljem na področju Vestekega Clevelanda priporočamo novice iz Slovenije poslušati slovenske radijske oddaje "Smi in melodije iz lepe Slovenije" na univerzitetni postaji WCSB 89.3 FM vsak dan od nedeljke do četrka ob 6. uri čer in ob nedeljah od 12. do 1. popoldne, ki jo vodi dr. Marjan in ga. Barbara Pavlovič.

Tone Osovnik

NAVODILA UDELEŽENCEM BARAGOVEGA DNE 1977

PARKIRANJE: Voditelji skupin, ki se pripeljejo na Baragov dan, ki ga bomo obhajali 3. in 4. septembra v Lemontu, naj nam sporoče, da bomo pripravili prostor za parkiranje.

Prostor za parkiranje vseh avtov bo na travniku med samostanom in Main Street.

Promet bo urejevala prometna policija, s katero bo sodelovala redna policija. Za one, ki težko hodijo, bo pripravljen poseben avto za prevoz do Romarskega doma. Pot je sicer kratka, a je nekoliko strma.

HRANA: Kosilo v soboto, 3. septembra, od 4:00 p.m. do 6:00 p.m. in v nedeljo, 4. sept., od 12:00 do 2:00 p.m. servira Landmark Restaurant. Kosilo dobite z listkom, ki ga morate rezervirati; dobili in plačali ga boste ob prihodu v Lemont v veži Romarskega doma. Listek za en krožnik stane \$3.00. S krožnikom hrane dobite tudi kruh in kavo (po kavo lahko pridete tudi drugič); pri posebni mizi boste prejeli potico ali drugo pecivo. Rezervacije za kosilo v soboto in nedeljo morate narediti do 25. avgusta.

V soboto zvečer po večerni pobožnosti boste lahko dobili pred Romarskim domom hladno brezalkoholno pijačo (orange drink, lemon drink) brezplačno.

Med kosilom v soboto in nedeljo in v nedeljo po peti uri popoldan boste lahko na običajnem prostoru kupili druge pijače.

VERSKO KULTURNA PREDSTAVA v nedeljo ob 6:00 P.M. v Mount Assisi Academy je pod naslovom: Cultural Renditions reflecting Bishop Baraga heritage. Da bi preprečili nezaželjene obiskovalce, so potrebne vstopnice, ki jih je potrebno rezervirati. Rezervacije bomo sprejemali, dokler vstopnice ne bodo razprodane. Vstopnica za odrasle stane \$2.50, za otroke v spremstvu staršev \$1.00. Rezervirane vstopnice boste dobili in plačali ob prihodu v Lemont v istem prostoru, kjer bo razstava literature o Baragi (Romarski dom).

SEMINAR: Da bi mlajšim bolj natančno prikazali duhovno podobo škofa Barage, so mlajši želeli pripraviti seminar. Ker pa je njihov voditelj v poletnih mesecih službeno zadržan, tega ni bilo mogoče izvesti. Zelim pa to nadomestiti. V ta namen bo v nedeljo, 4. septembra, ob 10:30 a.m. maša v samostanski kapeli in med to mašo bo pridigal č. g. Jože Božnar, kaplan pri Sv. Vidu v Clevelandu. Mladim bo prikazal delo misijonarja Barage in jim bo osvetlil, kako je njegova visoka izobrazba podpirala njegovo misijonarsko, znanstveno in socialno delo. Vabimo posebno mlajše, da se te maše udeležite. Poleg tega imajo tudi sodelavci priliko, da se udeležijo sv. maše.

RAZSTAVA: V Romarskem domu bo razstava literature o Baragi. Razstavljeni bodo letniki Zgodnje Danice, v katerih so poročila in pisma Barage in drugih slovenskih misijonarjev, ki so delovali v Ameriki. Razstavljena bo "Dušna paša", prva izdaja iz leta 1830, življenjepis škofa Barage in drugih misijonarjev. In tudi letniki AM in AMK, v katerem so življenjepis slovenskih misijonarjev v Ameriki in spisi o delovanju misijonarja in škofa Barage.

Obiščite to razstavo, ko boste v Lemontu. Na razstavnem prostoru boste lahko kupili nekatere knjige o Baragi in tudi naše koledarje, v katerih so važni članki o Baragovem delu. Tu boste tudi lahko naročili ali plačali naročnino za AM in AMK. Obenem boste tu dobili vstopnice, ki ste jih rezervirali za versko kulturno prireditev.

NARODNE NOŠE: Narodne noše bodo povzdignile višek programa v nedeljo, 4. septembra, popoldne. Prosimo romarje in romarice, ki imajo narodne noše, da v njih nastopijo pri tej verski slovesnosti.

Za narodne noše bo pripravljen prostor v Romarskem domu. Prosimo, da pridete pravočasno, ker bo ob 2:00 P.M. zbiranje narodnih noš pred samostanom.

Mrs. Corinne Leskovar bo s sodelovanjem folklorne plesne skupine SARC skrbela za razpored procesije. Prosimo voditelje skupin, naj oskrbijo napise, da bodo udeleženci vedeli, iz katere dežele Slovenije je narodna noša ali katero skupino predstavlja. Procesija se bo začela ob 2:30 P.M. in se bo razvila po cesti mimo Romarskega prostora čez most pri rožnovenski dolini v Baragov park; Red procesije: križ, narodne noše — sestre — duhovniki — somaševalci — škofi.

Oltar bo postavljen na odru tako, da bodo mašniki obrnjeni proti Baragovemu kipu in vernikom — bo na južni strani parka. Med mašo bo ljudsko in zborovsko petje. Spored božje službe bo v posebni knjižici, ki jo boste dobili pred mašo.

ZBOROVANJE BARAGOVE ZVEZE bo takoj po maši na istem prostoru. Ob tej priliki bo podeljeno letno priznanje človeku, ki je zaslužen za Baragovo zadevo.

Za rezervacijo za kosilo v soboto in nedeljo ter za vstopnice za versko kulturno prireditev pišite na naslov:

Fr. Fortunat Zorman
P.O. Box 608
Lemont, Illinois 60439

Za okrepčilo, ki ga bo mogoče dobiti po nedeljski maši (ali po peti uri popoldne) v Romarskem domu ne potrebujete rezervacije.

P. Fortunat OFM

Oglašujte v naših malih oglasih

- CE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- CE IŠČETE ali oddajate stanovanje,
- CE POTREBUJETE delovno moč,
- CE IŠČETE zaposlitev,
- CE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.

A. Z.:

NA "DIVJI" ZAHOD!

VIII.

Lojze nas je peljal še v breg na drugi strani ceste, kjer ima še eno hišo in lep evkaliptusov gozd. "To je naša drvarnica," je rekel. Za slovo nam je dal steklenice pravega, domačega medu. Ne vem, če sem kaj vprašal, koliko stane ali se vsaj zahvalil zanj. Pa sedaj: Bog plačaj! On govori še gladko slovensko, ženi že zmanjka včasih slovenskih besedi in si pomaga z angleškimi. Sin Steve razume slovensko, govori pa samo angleško. Za hišo v bregu sem videl pomarančev drevja z lepimi sadeži in limonovc s cvetjem, zorečimi in zreli limonami.

Gospod Seliškar se je zelo zanimal za svoje rojake in naročil pozdrave zanje. Ko sem po povratku sporočil njegove pozdrave Henrik, je rekel: "Ali res? Vidiš ga! O, on je bil fin človek! Oba sta bila garači!" Tudi Stane je vedel o njima samo dobro. Dobroci so se jih bolj počasi spomnili. Tudi Seliškarjevi imajo naročeno Ameriško Domovino in jo z veseljem prebirajo.

Po kakšni uri obiska smo se poslovali od prijaznih rojakov in nadaljevali po cesti št. 1. Pred Watsonville smo ustavili pri občestni prodajalni sadja in zelenjave in se založili za pot in tudi za domov, ker tu so bili nekateri pridelki zelo poceni. Glavica solate npr. stane v Clevelandu (in tudi v San Franciscu) 50 centov ali več; tu jih je bilo 5 za dolar. Ena karfijola stane drugod okrog en dolar, tu so bile po 9 centov; artičok dobiš v mestu 4 za dolar, tu jih je bilo 40 ali celo 50. Sadje pa ni bilo dosti cenejše kot v Clevelandu. Vedeti je treba, da veljata Watsonville in bližnji Castroville za "Center of the Artichoke in the World". Tod okrog misimo videli drugega, kot ogromna polja artičok.

Okrepčani z dobrotami, ki jih je prinesla s seboj mama Tončka, smo gnali dalje skozi Castroville in Marino, mimo vojaškega mesta Fort Ord v dolino Carmel. Fort Ord leži v bregovih blizu morja, v samem pesku. Tega sveta res ni škoda za vezbanje. Pa tudi v pesku se sem pa tja vidi preproga lepih rož. V dolini in ob reki Carmel je

misijon istega imena. Ne vem, kdo prebiva v njem. Če Kar-meličanke, potem ne smemo pričakovati kake modne razstave. Saj mislim, da te redovnice se še niso modernizirale, (da ne rečem ponorele). Ko bi vse redovnice vedele, kakšen ugled in spoštovanje uživajo v svojih uniformah, bi jih nikdar ne spremenjale več, kot je nujno potrebno.

Pred kratkim mi je pisala sestra, ki se zanima tudi za ameriške redovnice sledeče: "Ameriške redovnice so po moje veliko preveč moderne. Skromnosti in ponižnosti pa menda sploh ne poznajo. Katera bi se zares rada uveljavila v svetu, naj posnema mater Terezijo in streže najrevnejšim in najbolj zapuščenim. A mislim, da bi morale prej do kraja menjati vso svojo miselnost. Z domišljavostjo se ne doseže nič res velikega".

V prostorni cerkvi nismo našli nikogar drugega kot na dve pobožni romarici. Zanimivi so se mi zdeli samo marmornati stebri, vsi prežagani po dolgem in zlepljeni nazaj.

Bližje morju je 4417 čevljev visoka gora Carmel v Los Padres narodnem gozdu, pa mi smo raje zavili čisto k morju in se po cesti št. 1 peljali na polotok Point Lobos.

Na tem polotoku je eden izmed dveh še preostalih gozdov monterjskih cipres. Te se razlikujejo od drugega drevja po dolžini svojih vej. Navadne ciprese imajo veje čisto ob deblu, pri teh pa segajo (do 70 čevljev na vse strani. So tudi zelo krive in nizke. Po debelini, mahu in suhih vejah bi sodil, da morajo biti stare stoletja.

Point Lobos je tudi prezimovališče metuljev monarhov; na tisoče jih pride vsako leto.

Po polotoku vodijo steze, ki so v skalovju nad morjem zavarovane. Na nekem mestu se nam je pridružila ververica, ki je nekaj časa šla za nami, potem pa jedla sladkorčke iz roke.

Spodaj v zalivu so lajali morski Levi, po skalah so pa počivali črni komorani, najboljši potapljači med pticami. Kitajci jih nauče, da jim love ribe.

Kake štiri milje dalje na sever je kraj Carmel in v njem misijon sv. Karla Boromejskega. Ta misijon je ustanovil l. 1970 franciškiški pater Junipero Serra Montereyu in ga leto pozneje premestil na sedanji kraj.

Cerkev je precej velika, dobro ohranjena. Poleg nje so prostori za muzej, prvotna franciškiška kuhinja, celica p. Junipera in njegov sarkofag. Celica je zelo rečna: groba miza in stol, trda postelja, nad njo pa bič za kaznovanje samega sebe in v steni nekaj knjig.

Junipero Serra je bil rojen 24. novembra 1713 na Mallorci in je s 17 leti stopil v Franciškov red. L. 1749 je odšel za misijonarja v Mehiko; l. 1767 je bil imenovan za predsednika kalifornijskih misijonov in odšel peš iz Loreta v Južni Kaliforniji v San Diego. Tu je ustanovil prvi misijon, dve leti pozneje se je pa z ladjo odpeljal v Monterey, kjer je tudi ustanovil misijon (ki ga je leto pozneje prestavil v Carmelu). 24. avgusta se je pater Junipero za stalno naselil v Castroville, zgradil leseno cerkev in nekaj bivaljšč. Prva leta so bila težka, ker je bil skoro v vsem odvisen od Indijancev, ki so ga kmalu vžljubili. V letih 1770 do l. 1836 jih je bilo krščenih v Carmelu čez 4000.

Iz Carmela je p. Serra ustanov-

vil še devet drugih misijonov, oddaljenih približno po en dan hoda ob 600 milj dolgi poti "El Camino Real" (Kraljevska cesta), ki se imenuje tudi Misijonska. Sedanja velecsta 101 pote-ka precej točno po nekdanji Misijonski stezi. Vsega skupaj so ustanovili španski misijonarji do l. 1823 21 misijonov, postaj ob tej cesti.

Pater Junipero je umrl l. 1784, star 71 let. Lani je bil proglašen za prvega ameriškega svetnika. Na marmornatem sarkofagu leži njegova bronasta podoba, ob njegovi glavi stoji njegov najljubši sobrat p. Juan Crespi, ob nogah pa klečita patra Palou in Lopez.

Za patrom Juniperom je prevzel misijon p. Lausen, ga pozidal ter dosegel njegov višek l. 1820, potem je pa misijon začel propadati in je bil l. 1836 čisto opuščen. Sele l. 1884 se je p. Casanova zavzel zanj, ga obnovil in l. 1931 povisil v župnijo.

Iz Carmela smo v nekaj minutah prišli pred vrata Del Monte Foresta, plačali 3 dolare in zapeljali na "17-mile Drive". To je krožna pot, ki vodi skozi gozd in nazaj ob obali. Mi smo raje vzeli krajšo pot "Stevenson Drive", ki vodi samo po gozdu. Ob njej je več tenis igrišč in skrite za visokimi plotovi — razkošne hiše filmskih zvezdnikov. Ko bi tisti, ki zahajajo v kino, bojkotirali vse filme, v katerih nastopajo sedemkrat poročeni in ločeni igralci, bi bila kmalu marsikatera teh vil naprodaj.

Obala proti Montereyju je pu-sata, peščena; le tuptam se vidi tako gosta preproga nekih lila rož, da se ne vidi pod njimi nič zelenega. Mesto samo je čisto in zgodovinsko zelo zanimivo. Saj je bilo glavno mesto Kalifornije pod špansko, mehiško in ameriško zastavo.

Ob sedmih zvečer smo se vr-nili domov, kjer so nas že čakali z večerjo. Ta dan smo prevozili čez 300 milj in videli veliko zanimivosti.

V Nevado

Ker se je zimska sezona v Yosemite parku že končala, poletna se pa še ni začela, Karl ni mogel dobiti prenočišča. Naši prijatelji so sklenili, da gremo namesto v Yosemite park, k jezeru Tahoe na meji Nevade.

V soboto zjutraj smo vstali že ob pol šestih, da smo bili uredno pozneje pripravljeni, ko sta prišla Karl in Stefa. Karl je za ta dan prevzel službo vozača; Tomo se ni počutil dobro in je ostal doma.

Spet smo prevozili most čez Oaklandski zaliv, potem pa po cesti 80 proti Sacramentu. Cesta je milje in milje daleč razdeljena z gostim nasadom oleandrov, tako da se nič ne vidi na drugo stran. Žal oleandri še niso cveteli. Po flancatom podobnih hribih se je pasla živina, ki pa ne vem, kaj je jedla, ker ni bilo videti nič zelenja. Blizu Fairfielda je veliko vojaško letališče Travis, odkoder so zalagali velik del potrebe za vojno v Vietnamu. Malo pred Sacramentom je mesto Davis s poljedelsko in živnozdravniško visoko šolo, katere kancler je Slovenec Emil Mrak.

Sacramento, glavno mesto Kalifornije, je vstran od vee-ceste, vendar ne toliko, da se ne bi videl z nje državni kapitol s pozlačenim jabolkom na vrhu.

Nekaj milj severno od mesta je ob cesti McClellan zračno oporišče, pri Auburnu se pa že začne breg. Do tu je bilo samo polje, 50 milj široko in 400 milj dolgo. Ponekod so šele sejali, drugod je bil riž že pod vodo. Vsa polja namakajo iz reke American po kanalih.

Cesta na Siero Nevado je strma; kar hitro smo dosegli 3000, 4000, 5000, 6000 čevljev višine. Pri tem imam v ušesih prav tak občutek, kakor pri strm-mem driganju ali padanju letala. (Dalje sledi)

Priporočite
AMERIŠKO DOMOVINO
svojemu slovenskemu
sosedu in prijatelju!

Različno o srcu

Prof. DeBakey z univerze Houston v ZDA je na 10. evropskem kongresu mednarodnega kirurškega društva v Milanu zagovarjal vstavljanje umetnega srca, profesorja Christian Bernard in dr. Coolep pa sta se zavzemala za presajevalno tehniko.

DeBakey je trdil, da je pri vgraditvi umetnega srca manj nevarnosti, da ga bo organizem odklonil. Razpravljali so tudi o vgrajevanju srčnih zaklopk.

Stockholmski kardiolog prof. Björk se je zavzemal za vstavljanje umetnih zaklopk namesto obolelih. Coolejev sodelavec prof. Sanford pa je zagovarjal metodo svoje ekipe, ki odsvetuje zamenjavo in priporoča zdravljenje obolelih srčnih zaklopk.

Poklicne šole ne vlečejo

Pritožujejo se, da so poklicne šole ostale po letošnjem predhodnem vpisu napol prazne. Mladina se po končani osemletki najbolj usmerja v štiriletno srednje šole, kjer pa bo manj-kalo prostora.

Prijatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4113
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA
RACUN POMOCI DRZAVE OHIO
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

MALI OGLASI

Ugodno prodam

Zofo in mnogo dobro ohranjenih ženskih oblek velike mere. Zaradi selitve. Oglasite se osebo na 6714 Bliss Avenue, zgoraj.

ZIDAN RANC

Dvojna priključena garaža, velika parcela, 3 spalnice, družinska soba, velika podeželska kuhinja, zgotovljena rekreacijska soba, ometana.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. 731-1070
odprto do 9 do 9.

(118)

BY OWNER

FOUR BEDROOM

BRICK RANCH

Formal dining room, custom built kitchen, wood burning fireplace in living room, den, utility room, gas hot water heat, air conditioning, 1½ baths, 2½ car attached garage, 103 x 213 feet wooded lot. Price range in the 50's, on 5843 Birchwood Dr., Mentor, Ohio. Call 1-257-1245.

(118)

Apartment For Rent

On St. Clair Ave., 2 small bedrooms, living room, kitchen and bath. Call 361-5115 between 11 a.m. and 3 p.m., except Wednesdays.

(x)

FOR RENT

Four rooms down, four rooms up with baths on E. 78 St.

Call 361-5398

(117)

16mm Sound Movie Projector

\$100. Call 361-4083, ask for Jim

(x)

Help Wanted

Help Wanted - Female Domestic
Reliable cleaning lady one day a week. 8 hours. Richmond Hts. area. Own transportation.

261-4570

(x)

FACTORY HELP WANTED

Women, full time. Days. Apply in person.

BRUNS BRUSH INC.

18624 Syracuse Ave.
Corner of St. Clair and Nottingham Rd.

(118)

HOUSEWORK

Part time, some cooking, rectory, downtown location. Call after 6 p.m. 751-3979.

(115)

HOUSEWORK

2 or 3 days a week. Close to transportation. Call 321-7207 or 921-9146.

(115)

NOVICE- z vsega svela

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobile še sveže

NOVICE- popolnoma neprisiranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

Dr. Ivan Pregelj:

MLADA BREDA

POVEST

Glas ji je drhtel in rdečica ji je plala v obraz. Prijela ga je za roko in prav h glavi, k ušesu mu je položila usta in šepetala: "Ali veš, da misem več kakor prej? Ali veš, da moraš živeti za druge? Ne zame, za drugega..."

Solze so ji udušile nadaljnje besede, ko mak ji je rdel obraz. Mož je vzdihnil. Nova bledest mu je pokrila lice. Potem pa se je vzpel pokonci in potegnil njeno roko k sebi, jo začel poljubljati in je ves srečen vpraševal:

"Ali res, Anica, ali res?"

"Res," je prikimala, jokala in se smehljala obenem.

"Oh!" je vzdihnil mož, pa da sem bolan! To je res preneumno!"

"Tiho, tiho!" je mirila žena...

8. Kača

"Oskrbnik" na Peči Tomaž je živel kaj močno po svoje. Prosto sobo si je bil uredil kraj hiše v domovanje in Katra mu je bila dala zanesti vanjo nekaj hišne oprave, stol in posteljo. Nekaj pa si je bil sam napravil. Tako je bila soba, dasi ne prijazna, kakor ni bil prikupljiv Tomaž, vendar prav pripravana. Pri vsem neredu in vzduhu po tobaku in pijači, je bila soba podobna hlapcu. Beraška in bahaška obenem. Poleg plesnive oprave popolnoma nova puška, poleg stare slike, prispodobljajoče sv. Trojico, v okviru povečana fotografija Tomaževa. V kotu za omaro pa je ležala v svetem neredu med škornji in cunjami steklenica pri steklenici, vse prazne; na polici pa so stale v lepi vrsti polne, s kaj pomembnimi etiketami ali pa oblikami. Stanovanje samca, oskrbnika, ki je seveda včasih truden in se zavleče med svoje štiri stene.

Dogodilo se je, da sta se tu sešla tiste dni Tomaž in Katra. Ali ju je bolezen Jurijskega privela semkaj, ali pa sta imela hlapca in gospodinja že večkrat tukaj svoje tajne pogovore? Naj si bo tako ali tako. Sedela sta pri gugalnici se mizi iz oči v oči; na mizi med njima je bila steklenica likerja in dvojje čašic. Tomaž je očividno že večkrat izpraznil v dušku svojo, katere pa ni polnil iz steklenice na mizi, temveč iz druge, ki jo je bil postavil zase na okno; zato je nekam zadovoljno in objestno gledal ostre črte na obličju matere Katre. Hlapčevu lice je bilo veselo, in to je moralo biti Katrin žoparno, zakaj dvignila se je naglo in rekla trdo:

"Drugega ne znaš! Samo pi-ješ, bahaš in molčiš!"

"Mislim!" je dejal Tomaž.

"Misliš?" je zategnila Katra in se zasmejala. Pa se ji je lice zopet zresnilo in je pristavila:

"No, in kaj misliš, kaj?"

"Mislim!" je zopet ponovil hlapec in hlinil resnost. Pri tem pa se je nagnil nazaj, vzel steklenico raz okensko polico, si nalil in izpil žgočo pijačo.

"Tako!" je nadaljeval, "saj bi rekel, pa ste sami dovolj pametni, da veste in vidite. Prav žal ji ne bo po njem, ne!" Odurno se je zasmel, Katra ga je pogledala začudeno.

"Kaj pa veš?" je vprašala, oči so ji bile v resnici začudene.

"Kaj vem! Vem, kar je res. Če je ona s Peči, je prav tako Lipe. Rad bi nazaj na Peč. Pa se dobro ujema. Le zapomnite si, še pogrebel ga ne bodo, že se bo možila zopet."

Tomaž je govoril te besede, kot da govori o povsem vsakdanji stvari. Niti za hip ni Katra odmaknila od njegovega obraza oči. Sedaj pa se je nagnila čez mizo in vprašala:

"Misliš, da Jurij ne bo dolgo?"

"Smrti mu ne želim! Pa saj ga vidite."

"In potem?" je vprašala.

"Potem," se je zasmel hlapec, "je mogoče, da ostane na Peči vdova in še kaj njenega; pa je tudi mogoče, da se poroči v drugo."

"Nikoli," je zasikala Katra.

"Ona že ne! Ne bo gospodinja na Peči."

"Saj," se je zakrohotal Tomaž.

Zena je nekaj hipov molčala, ko da se bori sama s seboj. Nato je še enkrat ostro premotila Tomaževu lice.

"Tomaž," je spregovorila nato, "zgovoriti se morava. Ko si prišel na Peč in sem videla, da razumeš delo, sem mislila: počakaj, Katra, če se izkaže, da je vztrajen — in da je vreden. Saj! Ali je tako čudno, da sem vzela gospodarico svojega hlapca?"

"Oha!" se je široko nasmehnil Tomaž, "tako je to!"

"Tomaž," je povzela zopet Katra besedo, "ne jaz ne ti nisva več mlada, pa sem si mislila, dobro mu bo le na Peči in hvaležen mi bo!"

"Tisto pa!" je prikimal resno hlapec.

"Vse je bilo prav. Sem že mislila, da ti bom rekla, pa je prišlo vmes, da se je hotel Jurij po silni ženiti!"

"In se je tudi!"

"Molči!" je velela, "ženi naj se! Ali naj bi bila pustila, da se mi konča in zapusti premoženje komursibodi? Kaj veš, kakšna trma je bil. Zato pa sem molčala. Zdaj pa veš. Lahko bi bil gospodar na Peči. In tudi lahko veš, kdo ti stoji na potu." Za hip je umolknila. "Jurij ne!" je rekla nato.

Tomažu se je zresnil obraz.

"Ali še misliš?" je vprašala.

"Mislim!" je dejal, udaril z roko po mizi:

"Tisto je že res, da on ni na poti. Kaj pa še bo, tega ne ve nihče. Tudi če umrje, kaj potem? Testament napravi, pa je, pa jo preženite, če morete."

"Testament," je burno sopla žena, "misliš, da ji bo zapustil Peč?"

"Tudi če ji ne zapusti, bo njeno in otrokovo."

Katra je vstala. Temne misli so ji morale orati po glavi, zakaj obliče se ji je spremenilo, skoraj strašno je bila. Tomaž sam se je nekako umikal s pogledi njenim bodočim očem. Ko se je umirila, je vprašala:

"O Lipetu, kar si rekel, kaj pa veš?"

"Pustimo," je zamahnil hlapec z roko, ko da ni vredno, da bi govoril še kaj.

Katra je stopila prav k njemu in mu zašepetala:

"Ali ti stojiš z menoj, stojiš?"

(Dalje prihodnjič)

Za vsakovrstna tiskarska dela

se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

6117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZNANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:

okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.

Spominske podobice in osmrtnice.

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE

KOLEDAR
društvenih prireditev

AVGUST

13. — Balinarski krožek Slovenske pristave priredi družabni večer na Pristavi.

14. — Plavalne tekme na Slovenski pristavi.

20. — Društvo Liliya in zbor Korotan priredita Vesel sobotni večer na Slovenski pristavi. Igra Alpski sekstet.

21. — Fara Marije Vnebovzete priredi vsakoletni Žegnanski festival od 3. popoldne do 9. zvečer.

21. — Slovensko kulturno društvo Triglav, Milwaukee, Wis., priredi športni dan z mašo ob 11. uri, kosilom in športnim sporedom v Triglavskem parku.

28. — "Clambake", pečenje školjk in steklov, pri fari sv. Lovrenca v Newburgu.

SEPTEMBER

10. — Balinarski krožek Slovenske pristave priredi družabni večer na Pristavi.

18. — Vinska trgateg v Slovenski pristavi.

18. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu priredi običajno vsakoletno kosilo v farni dvorani.

25. — Društvo S.P.B. Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

OKTOBER

1. — Folklorna skupina Kres priredi svoj nastop v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

2. — Slovensko kulturno društvo Triglav, Milwaukee, Wis., priredi Vinsko trgateg s kosilom in zabavo v Triglavskem parku.

3. — Občni zbor Balinarskega krožka Slovenske pristave.

9. — Občni zbor staršev Slovenske šole sv. Vida ob 6. zvečer v družabni sobi farnega avditorija.

8. — Društvo S.P.B. Cleveland priredi družabni večer v avditoriju Sv. Vida.

9. — Društvo Kras št. 8 ADZ obhaja 65-letnico svojega obstoja in delovanja z banketom v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

16. — Občni zbor Slovenske pristave.

15. — Tabor DSPB priredi svoj jesenski DRUŽABNI VEČER v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo Veseli Slovenci.

15. — Klub slovenskih upokojencev, Newburg, priredi Večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

23. — Podružnica št. 14 SZZ proslavi 50-letnico obstoja z obedom in plesom v Slovenskem društvenem domu na Reher Avenue. Začetek ob 3.30 popoldne.

30. — Klub slovenskih upokojencev za Holmes Avenue okrožje priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

NOVEMBER

5. — Štajerski klub priredi vsakoletno martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Igrajo Veseli Slovenci.

6. — Glasbena Matica priredi jesenski koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

12. — Belokranjski klub priredi vsakoletno martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

13. — Slomškovo kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu.

20. — Fara Marije Vnebovzete priredi vsakoletni Zahvalni festival od 3. popoldne do 9. zvečer.

27. — Pevski zbor Slovenske ženske zveze "Dawn" priredi vsakoletni koncert v Slovenskem društvenem domu na Reher Avenue. Po koncertu zabava in ples ob zvokih Jeff Pecon orkestra.

DECEMBER

3. — Slovenska šola fare sv. Vida priredi Miklavževanje v avditoriju.

1978

FEBRUAR

26. — Slovenska šola fare sv. Vida priredi vsakoletno kosilo v avditoriju.

MAJ

7. — Slovenska šola fare sv. Vida priredi materinsko proslavo.

CLEVELAND'S NEWEST ETHNIC RESTAURANT •
Featuring superb Old World and American Food,
— REASONABLY PRICED —

RESTAURANT

Enjoy dining in the relaxing atmosphere of Old Vienna

BREAKFAST — LUNCH — DINNER

BANQUET FACILITIES FOR 150

1385 E. 36 St.

Phone 681-1118

TONY KRISTAVNIK
PAINTING AND DECORATING

Telephone: 944-8436

Poletje je tu! Najboljši čas za barvanje vaših hiš
Preglejte vaše domove in pokličite nas
za brezplačen proračun. Smo strokovnjaki!
Sanitas in papiranje

Ženini in neveste!

Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska
krasna poročna vabila
po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite
vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

LET YOUR LIFE INSURANCE
WORK FOR YOU

American Mutual has a new concept which combines your life insurance with an exciting new benefit program. This program includes low interest certificate loans, low interest mortgage loans, scholarships, social activities, and recreational facilities provided by one of the largest Slovenian Fraternal Associations in Ohio. For further information, just complete and mail the below coupon.

To: American Mutual Life Assoc.
6401 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

My date of birth is

Name

Street

City..... State..... Zip.....

20% ANZLOVAR'S

ZNIŽANE CENE VSEJ ZALOGI

6214 St. Clair Ave.

Tel. 361-8042

RAZPRODAJA SE ZAČNE V PONEDELJEK

I. AVGUSTA IN KONČA V SOBOTO
13. AVGUSTA

MI DAJEMO IN ZAMENJAVAMO
EAGLE ZNAMKE